Mizah

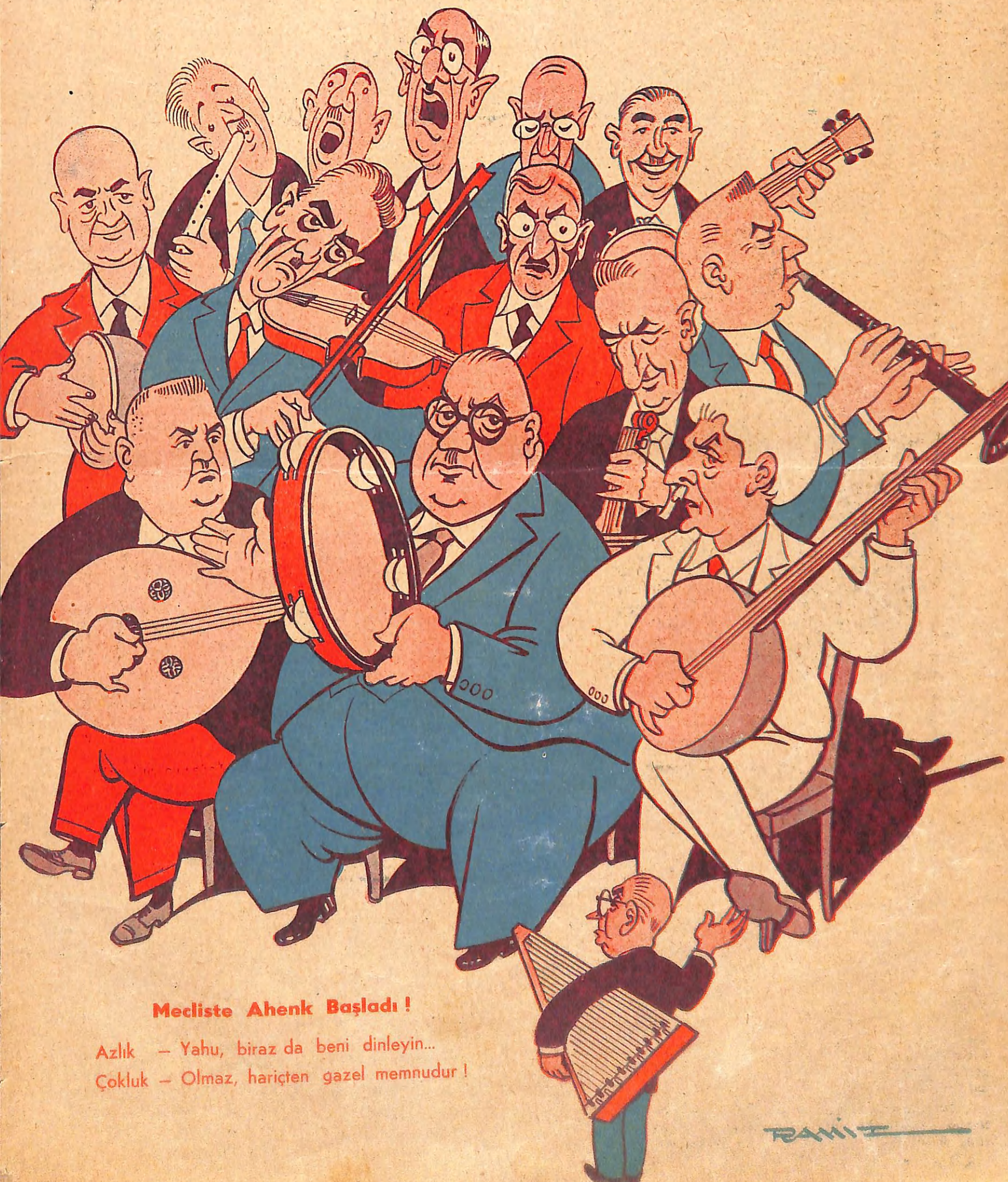

Mecliste Ahenk Başladı !

Azlık — Yahu, biraz da beni dinleyin...

Çokluk — Olmaz, hariçten gazel memnudur !

RAMİ

FIKRALAR

Komisyon

Bir çok tüccarların Almanyadan alacağı var. Harp esnasında, siyasi münasebetlerimizi kesmediğimiz bir sırada yapılan siparişler için yatırılan paralar hâlâ Almanyanın zimmetinde. Parasını geriye alamıyanların, şikâyetleri de arttıkça artıyor. Şimdi, bu işi tasfiyeye Ticaret dairesinde bir komisyon kurulmuş.

Bu haberi okuyan Muhiddin Birgen:

— Tamam, dedi. İş Komisyona havale edildise, alacaklılar yandı. Çünkü o kararını verinceye kadar Almanya kalkınır, hükûmet kurar ve borcunu kendisi öder.

Utangaçlık

Son Telgraf gazetesinin Anadoluda, Trakyada bedava dağıtıldığı malûm. Bu sebeple Son Telgrafın muharrirlerinden Ferdi Öner, arkadaşlarına tenbih etmişti:

— Aman benim hangi gazetede çalıştığımı kimseye söylemeyin!

Sonra, hep beraber yola çıktılar, Bolu mahkemesine gitmek için Adapazarı trenine bindiler. Trende bazı yolcularla ahbap oldular. İçlerinden biri Ferdiyi gösterdi, sordu:

— Bey, hangi gazeteden?

Meki Said, Ferdinin tenbihini hatırladı ve cevap verdi:

— Tevzie tabi gazeteden!

İftar

Üstad İbnül Emin Mahmut Kemale iftara gelmişlerdi. Top patlar patlamaz sofraya oturdular, arkasından kahveler, cigaralar içdiler. Derken namaza kalkmağa davranıldı. Üstad ne görsün! Misafirler birer ikişer dağılıyorlar. Gülümsedi:

— Bir dahaki sefere, dedi. Namaz yemekten öncedir, haberiniz olsun!

İsim Babası

Bu sefer mebus olmayanlardan birçoğu toplanmışlar, izinli olarak İstanbulda Büyük Adada oturan Nurullah Ataya gitmeğe karar vermişlerdi. Aralarında kimler yokduki.. Yahya Kemal, Ahmet Kudsi Tecer, Ahmet Hamdi Tanpınar, İsmail Habib, Bekir Sıtkı Kunt vapurun lüks salonunu doldurmuşlardı.

Nurullah Ata onları bir arada görünce:

— Ayol galiba yanlış bir haber duydunuz, dedi. Vallahi de billahi de Halk Partisi Genel Sekreterliğine getirilmedim.

Hep beraber güluştüler. Yediler, içtiler, çamlarda, dolaştılar. Plâja gittiler.

Bir aralık Nurullah Ata:

— Ahmet Hamdi, dedi. Sana bir ad takacağım.

Ahmet Hamdi:

— Aman, dedi. Sakın ha, kırtıpil diye bir ad taktın, yirmi senedir unutturamıyorum.

— Onu ben takmadım.

— Hayır sen taktın!

Takdın, takmadım lâflarının ardı arkası gelmiyordu. Bir aralık Yahya Kemal, Ahmet Hamdiye:

— Hayır, dedi. O ismi sana Nurullah Ata değil, Maşeri Vicdan takdı.

Sebep

Yavuz ABADAN şezlonga uzanmıştı. Sıcaklardan hiç de müteessir olmadığı anlaşılıyor, lop etli baldırına konan sinekleri kovuyordu.

Karısı elindeki gazeteyi okudu:

— Yavuz Sultan Selim ağlıyor.

Yavuz Abadan cevap verdi:

— Nasıl ağlamasın. Muhakkak Cumhuriyette çıkan romanını okumuştur!

Diş Meselesi

Meşhur diş doktorlarımızdan Doçent Feyzullah Doğruere uzaktan tanıdığı biri müracaat etti:

— Aman doktorcuğum, dedi. Ben küçük bir memuriyete gireceğim. Fakat, tam teşkilli bir sıhhat komisyonundan verilmiş rapor istiyorlar. Halbuki benim dişlerim çürük, çoğunu çektirdim. Acaba..:

Doktor Feyzullah adamın sözünü kesti:

— Küçük bir memuriyet dediniz değil mi?

— Evet!

— Öyleyse üzülmeyiniz. Çünkü, dişli olmanıza lüzum yok.

İmkânsızlık

Şimdi mevsimi ya. Bir çok dostları kömür Teyzi Müessesesi müdürü Şefik Kavur'un bürosunda toplanmışlar, yarenlik ediyorlardı. Söz müşterek tanıdıkları genç bir doktordan açılmıştı. Aleyhinde bulunuyorlar, çok insanı göz göre göre öldürdüğünden bahsediyorlardı. Yaşlı birdoktor, genç meslektaşını müdafaa etmek istedi:

— Hepimizin elimizden bazı kazalar çıkmıştır, dedi. Oda bir gün hakiki bir mütahassıs olabilir.

Şefik Kavur hemen itiraz etti:

— İmkânı yok. Çünkü buna dünyamızın nüfusu müsait değil!

Kadir Bilmemek

Karısile kavga ediyorlardı. Ağızlarına ne gelirse birbirlerine söyliyorlar, arada bir yere tabak, bardak atarak kırıyorlardı.

Kadın bir aralık:

— Rahmetli anneciğimi ne ettim de dinlemedim. Bana «Bu adama varma!» demişti.

Adam döğünmeğe başladı:

— Rahmetli kadıncağız meğer eyiliğimi istemiş de kadrini bilmemişim!

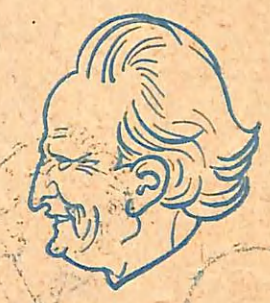

Bir Teklif

Günün en mühim havadisi bu:

Ruslar Boğazda üs istiyorlarmış!

Nereye gitseniz, kiminle konuşsanız hep aynı sual:

— Ne dersiniz?

Geçen akşam bir gazinoda bu suali Çallı İbrahime de sordular.

O kadehine bir buz parçası attı, gülümsedi ve:

— Aceba, dedi. Üs yerine bir iki US versek nasıl olur?

Tekerrür

Memleketimiz aleyhinde saçma sapan neşriyat yapan bir radyoyu dinliyorlardı. Nazmi Acar:

— Ne kadar doğru bir söz, dedi. Tarih bir tekerrürden ibaretmiş. Tıpkı Alman radyosu gibi.

Kendisinin yüzüne şaşkın şaşkın bakanlara aldırmadı, sözüne devam etti:

— Galiba, dedi bunun da sonu Alman radyosununkine benzeyecek!

Kadınlar

— Şu kadınlar doğrusu tuhaf mahlûklar.

— Neden?

— Neden olacak. Bu sabah karımla kavga ettik. Beni evden dışarı koğdu. Sonra da öpmeden ayrıldım diye kızdı!..

SAYI: 7 CİLT: 1 Fiatı 15 Kuruştur 23 AĞUSTOS 1946

Mizah

Çıkaran:
RAMİZ GÖKÇE

Çıkaran:
Seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Posta Kutusu: 255

HER CUMA GÜNÜ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ, MEMLEKET MECMUASI

BAŞ KÖŞEDEN

Modalık Renkler

Çingene ölmüş. Karısında feryad, feryad üstüne. Sümüğünü çeke çeke:

— Ah, benim mor kadife pantalonlu kocacığım!

Der, döğünürmüş.

Kendilerini yakından tanıyan biri dayanamamış:

— Ayol, demiş. Senin kocan fakir adamın birisivdi. Yivecek ekmeğini bulmaktan acizdi. Hangi paravla mor kadife pantalon alacak da bacaklarına geçirecekti. Onun pantalonu, mantalonu yoktu.

Kadın göz vasları arasında cevap vermis:

— Evet rahmetlinin mor kadife pantalonu yoktu ama, pek özenirdi!

Şimdi de dünyanın lâcivert, pembe, kırmızı, siyah damgalı insanlarında bir gayret, bir gavret!...

Yok, hakiki demokrat onlarmış. Sanki demokrasi, bal kabağı fasilesinden bir şeymis gibi onların suladığı tarlalarda gelişmiş gelişmiş de bu gün meyvelerini vermeğe başlamış.

Bu zorbalığa dayanan rejimler, sanki: Anglo-Sakson toplarıyla yedi kat yerin dibine girmemiş de, Amerikadaki hürriyet heykeli yıkılmış gibi:

— Hakiki demokrat biziz!

Diye bar bar bağırıyorlar.

Harbin patladığı günden beri göz boyamağı kendilerine iş edinmiş, Mevlevî dervişleri gibi dönmekten gözleri kararmış bu sistemsizlik mensupları, aceba zaferden evvel, Çingene karısının kocası kadar demokratlığa özeniyorlar mıydı? Ben hiç zannetmiyorum.

Mizahçı

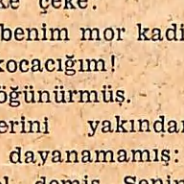

Karadeniz kıyılarından Boğazların temaşası:

Moskof — Geçecek delik bırakmadılar!

At'dan İnenler

Yazan: **Ertuğrul Şevket**

Eski tekel bakanından sonra, şimdi de eski ticaret ofisi umum müdürü Ahmet Cemil Conk. Evet, onun hakkında da Danıştay lüzumu muhakeme kararı vermiş.

Biri tekel maddelerinin kolunu, kanadını koparıp onları hakikaten tekelli yapmasının; öteki de lâstik yolsuzluğunun hesabını verecek.

Lâstik gibi çektikçe uzayan, bıraktıkça büzülen, hülâsa daima şekil ve şemail değiştiren bir maddede yolsuzluk iddialarını insan garipsemiyor ama, şu Suat Hayrinin işine bir türlü akıl ermiyor.

Zavallı, Bakanlığı sırasında da kimseyi memnun edememişti. Sülâlesinin memleketi olan Ürgüp'te bir şarap fabrikası kuracak olmuş, mutaassıplar:

— Hah, demişlerdi. İşte mükemmel bir hayrülhalef! Babası memleketimizde çeşme yaptırmıştı, oğlu da şarap fabrikası açıyor!

Rakı fiatlarını arttırmış; kırk yıllık keyifleri bozulan, masalarının üstü bom boş kalan, müskirat bayilerinin camekânları önünde, kasap dükkânlarının karşısındaki kediler gibi yalana yutkuna bir ömür sürmeğe mecbur olan akşamcılar:

— Alma mazlumun ahını, çıkar aheste aheste!

Diye beddua etmişlerdi.

Şimdi gerek mutaassıpların, gerekse akşamcıların göğüslerini ellerile sıvazlıya sıvazlıya:

— Oh olsun!

Dediklerini duyar gibi, görür gibi oluyorum:

Hani, rumun biri islâm olmuş. Tesadüf buya, o akşam da azrail yakasına yapışmış, karısı başında döğünür, dururmuş:

— Vah benim Yaniciğim. İsayi darılttın, Muhammede de kendini lâyıkile tanıtamadın, sana ahrette kimler şefaat edecek?!

Onun gibi Suat Hayri de kendisine şefaat edecek kimseyi bulamıyacak galiba! Düşünün bir kere: Vekillik koltuğundan sanık iskemlesine düşüşün fecaatini! Billâhi insanın hüngür hüngür ağlıyacağı geliyor.

Düşenin dostu olmazmış. Kimbilir mahkemesi sırasında kimler, hangi umum müdürler, hangi müsteşarlar veya şefler aleyhinde şahadette bulunacaklar? Onlarki: onun vereceği bir selâmı büyük bir iltifat sayarlar, maaşlarının artması veya bir akrabalarının memuriyete alınması için iltimasını, emirlerini beklerlerdi.

Hey gidi günler hey! O vekâlete gelişi, gidişi ne cakalı, ne debdebeliydi! Başda hususî kalem müdürü olmak üzere bir çok memurlar koşuşurlar: Uğurlarlar veya karşılarlardı.

O geçmiş mesut, rahat, şen şatır, itibarlı günleri; vekiller heyeti içtimalarını, kürsü belagatlarını, istediğine:

— Gel!

Beğenmediğine:

— Git!

Lâflarının söylettiği günleri hatırladıkça, aklıma şu mısra geliyor:

«İnsan Karadağ olsa getirmez buna takat»

Vallahi Karadağ kralının bile buna, bu idbar günlerine tahammül edebileceğini sanmıyorum.

Hükumet Bahçesinin Verimli Ağacı!

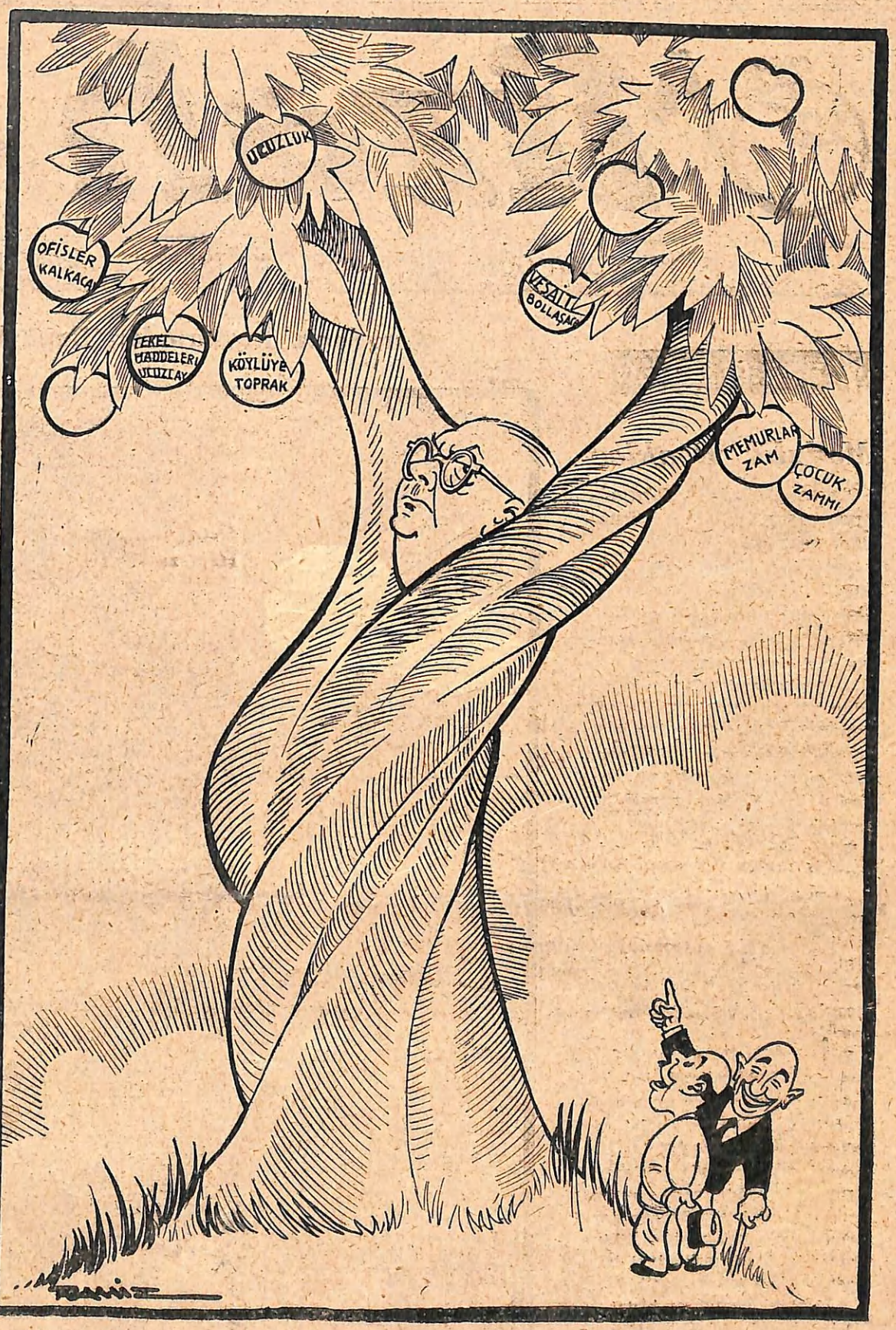

— **Aman, ne çok, ne güzel meyveler...**

— **Acele etme, olsunlar da öyle ağzını şapırdat!**

Demokrasi Babındadır

(Müşaare, İstanbul'da, Cağaloğlu civarında cereyan eder)

Aldı Emin Yalman,

Bakalım neler dedi?

Demokrasi yolunda at sürdün sittin sene,
İşte meydan açıldı, dolaşıp gezinsen e...

Aldı Cahit Yalçın,

Bakalım neler dedi?

Meydan açıldı amma bizim at yol alır mı?
Sittin sene dolaşan dizde derman kalır mı?..

Aldı Emin Yalman,

Koşmaya iktidarın yoksa da dinlenirsin,
Bir ağacın altında durup serinlenirsin!

Aldı Cahit Yalçın

Ben meydana varmadan serin bir gölge buldum,
Gün bugündür diyerek o gölgeye kuruldum...

Aldı Emin Yalman

Biz ezelden görmeye alışmıştık Cahid'i
Hürriyetin dinlenip yorulmaz mücahidi.

Aldı Cahit Yalçın

Adem oğlu durmadan, dinlenmeden koşar mı?
Koşup da dinlenmeyen adem evladı var mı?..

Aldı Emin Yalman

Ömründe göstermedin bir dakika uyarlık,
Yakışmayor, üstadım, sâna bu ihtiyarlık!

Aldı Cahit Yalçın

Kim demiş, her ihtiyar bir canlı cenazedir?
İhtiyar olsam bile gönlüm senden tazedir...

Aldı Emin Yalman

Genç olan meydan okur haksızlığa, siteme,
Hem zayıfa hücum et, hem de ben gencim deme!

Aldı Cahit Yalçın

Kuvvetlilerden aldım ben ağzımın payını,
Sana devrettim artık onların alayını!

Aldı Emin Yalman

İnsan nasıl havaya kaldırır da elini
Kırmaya razı olur kendinin heykelini?

Aldı Cahit Yalçın

Güvenir sen yaştaki adem oğlu dişine,
Görüşürüz sen de gel hele bir yetmişine!

Deyip kestiler.

Deli Ozan

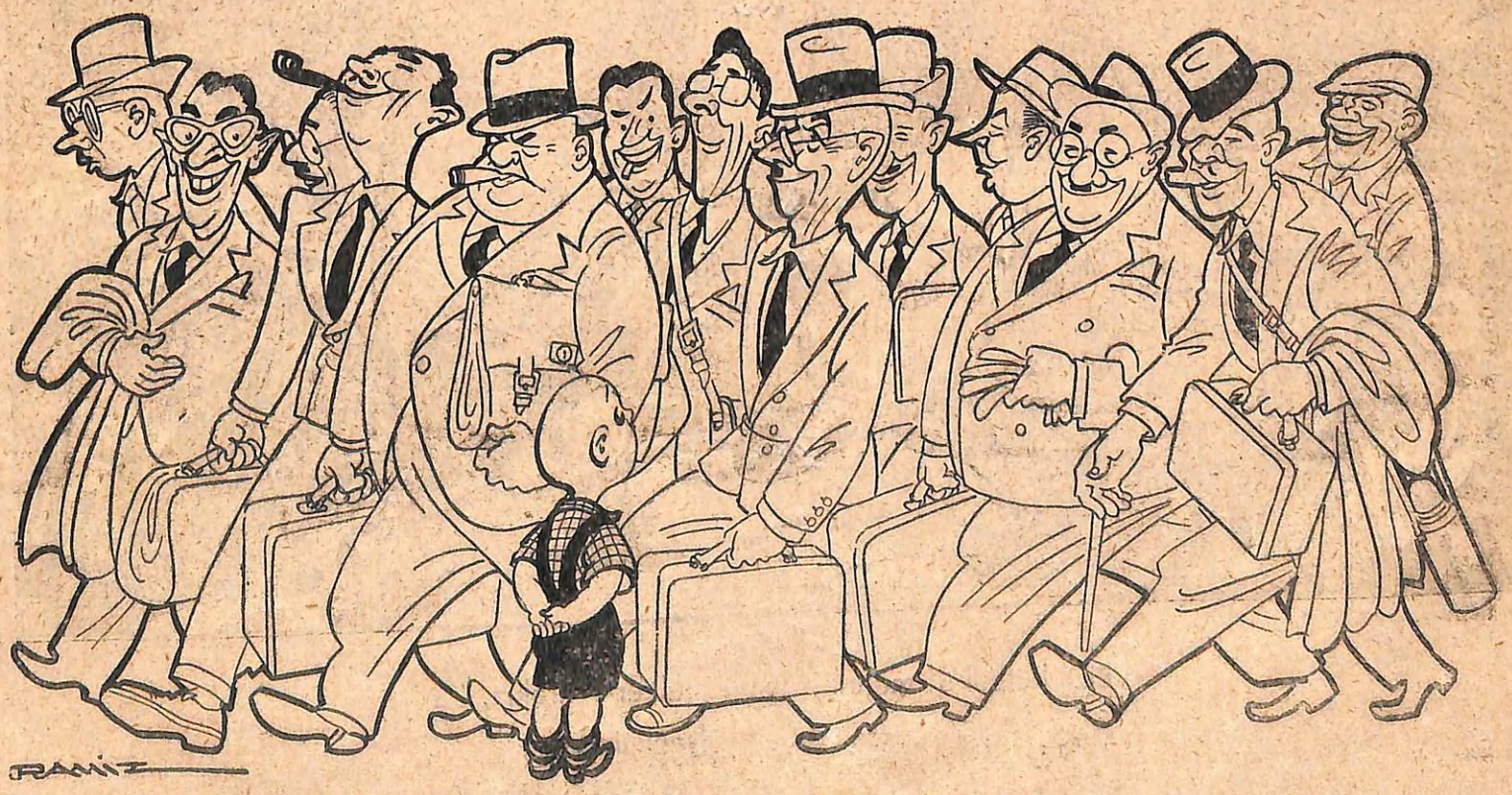

– Amca, siz futbol takımı mısınız?
– Hayır yavrum. Vekil odasına alınacak abajur için Avrupaya gönderilen (Mübayaa Heyeti)yiz!

Biz bülbül ü muhrik dem-i gülzar-ı firakız,
Âteş kesilir geçse saba gülşenimizden.

"YAVUZ SELİM"

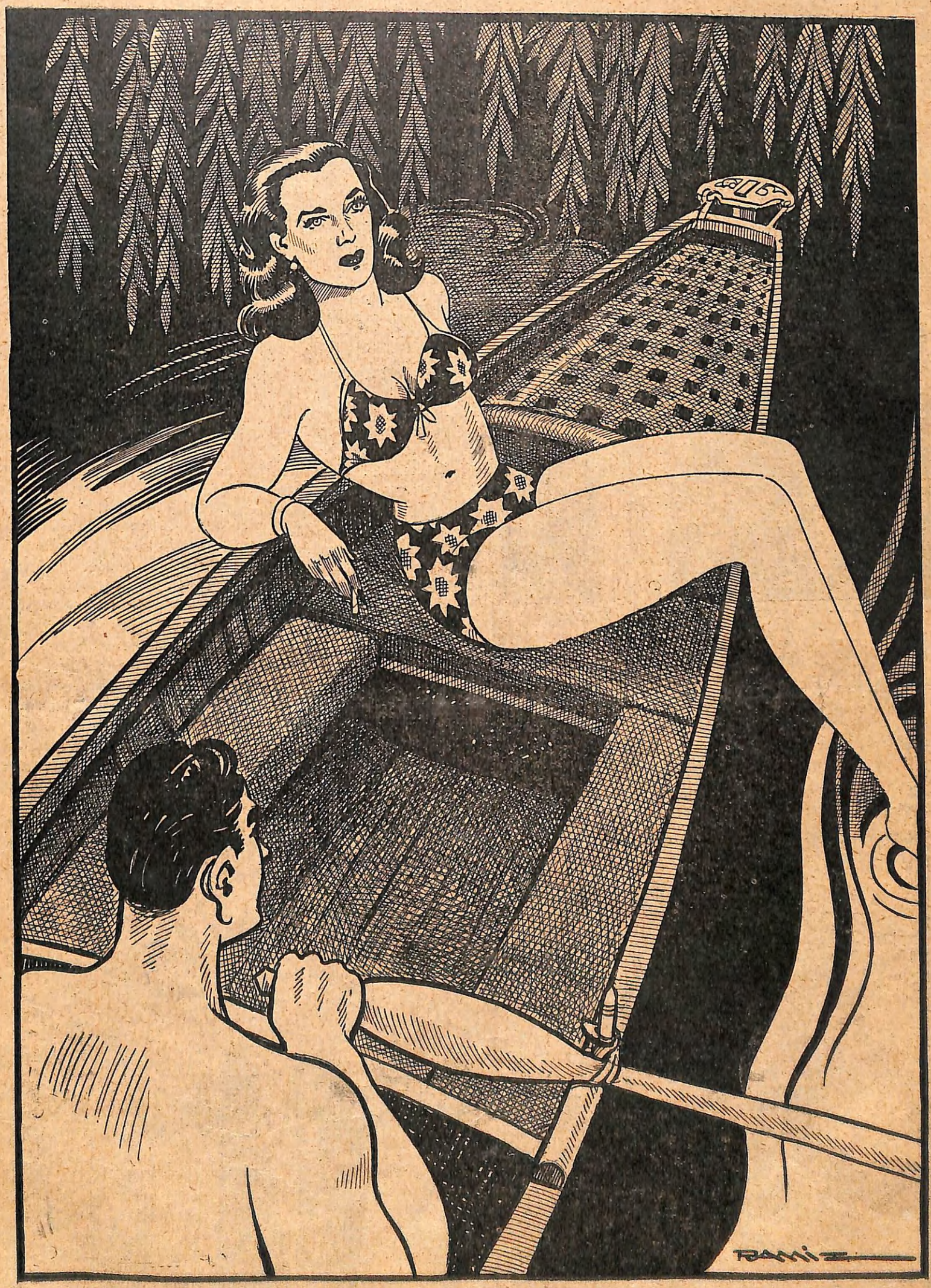

Kadın – Mehtap banyosunu güneş banyosuna tercih ederim.
Erkek – Tabii, insanın yücudu değil, yüzü bile kızarmıyor !

Müdür — Celâl Bey, teşriki mesâiye imkân göremediğimden, sizi istifaya davet ediyorum.
Memur — Sebep, beyefendi.
Müdür — İsminiz !

Duyduklarım

Partiler ne yapıyorlar ?

Nuri Demirağanın eline pasaportunu verdikden sonra Millî Kalkınmacılar kendilerine lider araya dursunlar, O, liderliğini muhafaza ettiğini söylemekte ve kendisine sadık kalanlarla müzakereler ve toplantılar yapmaktadır.

Bir içtimalarında bulunan bizim kapıkulu, şunları yazmaktadır:

Nuri Demirağ, yanık bir konferans veriyorken dinleyicilerden biri esnedi.

Lider kızdı:

— Neden esniyorsun?

— Efendim, ev berbad. Pencereleri açtığımız halde içeriye biraz olsun hava girmiyor. Çoluk çocuk öyle bunalıyoruz ki: Uyumak şöyle dursun, sıcaktan nefes bile alamıyoruz, burada birden rehavet bastı da esneyivermişim!

Nuri Demirağ sözlerine devam etti:

— İşte arkadaşlar, bir gün göreceksiniz ki, bu uykusuz geçen gecelerinizin intikamı alınacaktır. Bunu biz yapacağız!

Baktım lâf uzuyor, Sosyalist partisine uğradım. Her taraf sımsıkı kapalı. Kapıyı vurdum, gözlerinden uyku akan bir adam karşıma dikildi:

— Ne istiyorsunuz?

— Âzalarla konuşacağım da.

Adam kızdı:

— Ne âzası yahu? Burada öyle şey yok. Ben buranın aylıklı hademesi olduğum halde daha Partiye yazılmadım, işin yok mu senin?

Yalnız Vatan için Partisinin binasını aradım, bulamadım.

Bana Meserret Kıraathanesini tarif ettiler:

— Kurucuları orada toplanıyor! dediler.

Gittiğim zaman hararetli hararetli tavla oynayorlar, arada bir, bir tekerleme savuruyorlardı:

— Şeş beş!

— Anladın mı gebeş!

Yanlarına sokuldum, partilerinin ne alemde olduğunu sordum, hırslandılar:

— Görmüyor musun? dediler. İl seçimine iştirak etmek için hazırlık yapıyoruz!

— Vah zavallı vah, galiba hastaneye gidiyor...
— Yok yahu, eski mebuslardandır. Yeni Meclisi İdare âzası oldu, içtimaa gidiyor !

Çömezin Röportajları: 7

Boğazlar hakkında

o

ÇİZEN: **RAMİZ**

o

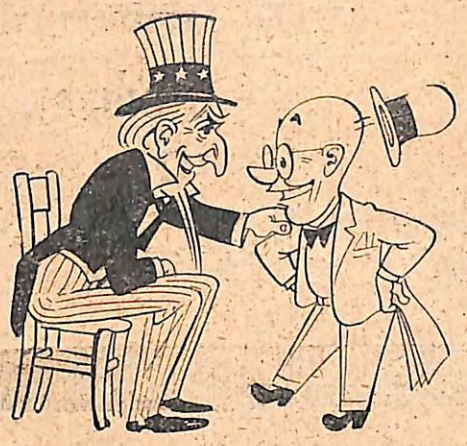

Çömez — Ruslar Boğazları istiyorlarmış.

Amerika — Bütün dünyaya birbirinizin boynuna sarılın dedik, demek Ruslar bunu yanlış anlamışlar!

Çömez — Boğazlar hakkında düşünceniz nedir?

İngiliz — Biz vaktiyle ağzımızın tadını almıştık, Rusların tadmasını tavsiye etmeyiz!

Çömez — Ruslar Boğazları yutmak istiyorlarmış.

Fransa — Ustura yutulur mu ayol hiç?!

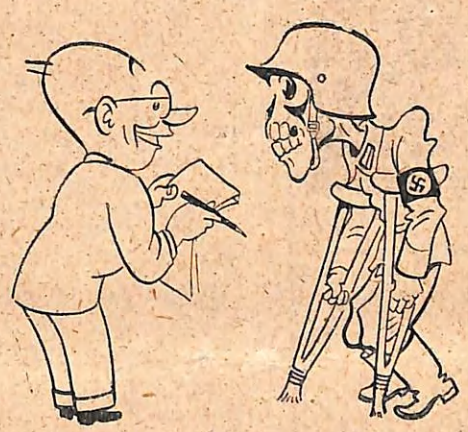

Çömez — Ruslar Boğazları istiyorlarmış.

Alman — Ben de vaktiyle çok şeyler istemiştim ama, şimdi boğazım için bir lokma arıyorum!

Çömez — Ruslar Boğazlardan geçmek istiyorlarmış.

Yunan — Boğazları bıraksınlar da sevdasından vaz geçsinler!

Çömez — Ruslar Boğazlar için yaygara ediyorlar, ne dersiniz?

İtalya — Ne çıkar, evvela yaygara sonra gargara ederler!

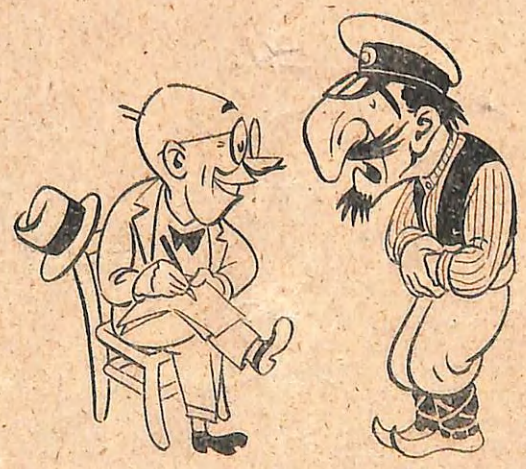

Çömez — Boğazlarımız hakkında siz ne fikirdesiniz?

Bulgar — Uşakların fikri, efendilerinin fikridir!

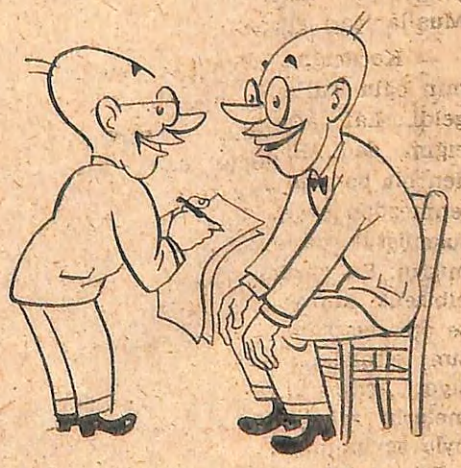

Çömez — Boğaz meselesi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Çömez — Boğazımız açıktır: Düşmanlarımızı öğütüp yutacak kadar!

Hikâye

Geri Gelen Hediye...

Yazan: ÇALÇENE

Mahmudun ağzını bıçak açmıyordu. Bu iş böyle devam edemezdi. Hayat; yüzde beş yüz pahalılanmış, buna mukabil onun kazandığı aylığa bir kuruş bile ilâve edilmemişti. Harp den evvel aldığı gömlekleri eskimiş, elbiseleri pillim pillim bir hale gelmiş, iskarpinlerinin altı üstü delik deşik olmuş, âdeta bir süzgeçe benzemişti.

Ya zavallı karısı. Mantosu solmuş, elbiseleri ters yüz yapılmasının bir kaç senei devriyesini kutlamıştı. Mahmut, ona baktıkça kalbi parçalanıyormuş gibi oluyor, onun genç ve güzel vücuduna bu paçavraları yakıştıramıyor:

— Zavallı, diyordu. Benim gibi bir beceriksize düşmek talihsizliği yüzünden âdeta dilenciye benzedi.

Mamafih Muallâ hiç oralı olmuyor, gene de hayatından memnun görünüyordu.

Kocasını dudaklarından eksilmeyen tebessümile karşılıyor, mutfakta şarkı söylüyor, iki yüz elli gram etten gene de lezzetli yemekler pişiriyordu.

Fakat bu akşam söylediği bir söz Mahmudu adam akıllı sarsmış, onu can evinden vurmuştu.

Pencerenin önüne oturmuş, karşıdaki bostana baka baka yorgunluk kahvesini içerken Muallâ içeri girmiş:

— Kocacığım, demişti. Dayımın oğlu Turhan bugün bize geldi. Lâf arasında: «Muallacığım, dedi. Benim sana eskiden bir borcum vardı, daha evlenmezden evvel hani lâdes tutuşmuştuk da sen beni aldatmıştın. Bu yüzden sana bir kat elbiselik kumaş alacaktım. İşte onu getirdim!» bir de baktım: elindeki paketi bana uzatıyor. Açdım ki, görme. Emprimelerin şahı. Öyle sevindim, öyle sevindim ki...

Düpe düz parasızlıklarının, ihtiyaçlarının anlaşıldığı için yapılan bir aile yardımı olan bu hediye emprime karşısında Mahmut uzun uzadıya düşündü. O, bu hale mi gelecek, genç, biricik karısını giydirmek için şunun bunun yardımınamı muhtaç olacaktı?

Sonra boynunu büktü:

— Yazıklar olsun bana!

Diye söylendi ve o gece gözüne, uyku girmedi. Karısı yanında yatıyor, ikide birde üstünden yorganı düşürüyor, boynu, göğsü, bacakları açılıyordu. O, bu güzel boyuna en pahalı kolyeleri takamamanın, bu muntazam ve fil dişi renkli bacaklara en emin markalı ipekli çorapları giydirememenin iztırabile kıvranıyor, kıvranıyordu.

Birden aklına Midhat geldi. Midhat, mektep arkadaşıydı. Zengindi, işini bilir bir adamdı. Bir tarafdan ticaret yapıyor, bir tarafdan tuttuğu iki barı işletiyor, para kırıyordu. Ona belki bir yol gösterir, bir şeyler yapardı.

Ertesi günü ona gitmek kararını verdi ve ancak ondan sonra gözlerini kapadı, derin bir uykuya daldı. Rüyasında kendisini karunlar kadar zengin görüyor, şuna buna para dağıtıyor, dudaklarını mesut bir tebessüm kaplıyordu.....

Ertesi günü Mithat onu dikkatle dinledi.

— Vaziyetine üzüldüm, dedi. Bir iş var ama, bilmemki yapar mısın onu?

Onun merakla kendisini dinlediğini görünce:

— Hem, dedi. Zorda değil. Ücreti de dolgunca. Şimdilik eline üç yüz papel geçecek.

Mahmut az daha dilini yutacaktı. Çünkü şimdiki kazancı yüz kırk liranın içindeydi.

Mithat sözlerine devam ediyordu:

— Bir otelim var. Onun müdürlüğü münhal. Burava birbirlerini seven kadınlarla erkekler gelirler. Birer, ikişer saat kalırlar, sonra giderler. Müdürün vazifesi bir sızıltıya meydan vermemek, işi idare etmektir. Yoksa gelen müşteriler onun yüzünü bile görmezler. hizmetciler, garsonlar onlarla meşgül olurlar. Müdür, dediğim gibi garsonların getirdikleri fişleri, paraları alır: hesap defterini tutar, hizmetcilere aylığı verir, fakat müşterile katiyen yüzyüze gelmez. İstersen seni buraya tayin ederim. Senden eyi adam bulacak değilim ya, bunca yıllık arkadaşımsın!

İş acayipdi ama, parası mükemmeldi. Mahmut, çaresizlik içinde boynunu büktü:

— Pek âlâ, dedi. Kabul.

Karısına yeni isinin ne olduğunu söylememişti. Yalınız, eski bir arkadasının yanına girdiğinden, artık vaziyetlerinin düzeleceğinden bahsetmişti.

İlk maaşını alır almaz kuyumculara koşmuş, karısına münasip bir sey hediye etmek istemişti. Fakat, her şey ateş pahasına idi. Nihayet yirmi iki liraya gümüş bir pudra kutusu aldı ve üzerine de karısile, kendisinin baş harflerini kazdırdı.

★

Dört gün sonraydı. Otel hizmetcilerinden biri odasına girdi:

— Efendim, dedi. 8 numaraya gelen müşteriler bu kutuyu unutmuşlar, belki sizden isterler, onu getirdim.

Mahmut kendisine uzatılan pudra kutusunu görünce gözleri faltaşı gibi açıldı: Bu, bundan dört gün evvel karısına hediye ettiği pudra kutusuydu. Üzerinde de isimlerinin baş harfleri parıl parıl parıldıyordu.

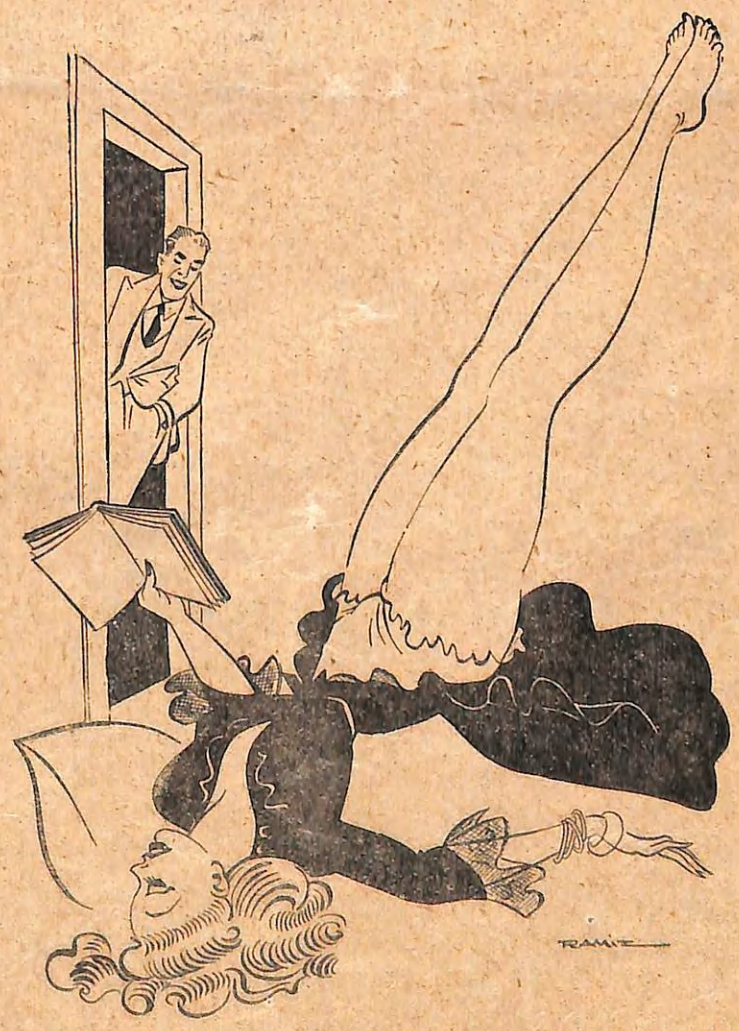

Erkek — Ne o, ikide birde seni böyle ayakların havada görüyorum?

Kadın — Ben demokratım, ayakları yükseltince herkesin hoşuna gidiyorum!

Çapkın Fıkralar

İlanın Faydaları

Adam gayet çapkın ve gayet kurnazdı. İkide birde gazetelere ilân veriyordu: «Genç bir hizmetci aranıyor, maaş dolgundur.»

Müracaat edenlerin arasından en güzelini seçiyor, tabiî ilk akşamından itibaren de koynuna giriyordu. Bıkdımı, hemen hizmetciye yol veriyor, ertesi günü de gazetede mahut ilân çıkıyordu. Bu suretle; hem işini gördürüyor, hem zevkini tatmin ediyor, hem de çeşidli metresi olan bir bekâr hayatını ucuza mal ediyordu.

Fakat, bir seferinde iş sarpa sardı: gelen fıkırdak, boylu boslu, hakikaten cana yakın, güzel bir kızdı. Öyle çabucak ele de geçmedi. Adam, gönlünü kaptırdıkça kaptırdı. Nihayet:

— Sevgilim evlenelim mi!

Demek zorunda kaldı. Evlendiler. Ertesi günü de gazetede şu ilân çıktı:

«Genç bir uşak aranıyor. Maaş dolgundur!»

Hazırlanmış cevap

Genç adam, sosyetede daima karşılaştığı çok güzel bir kıza hakikaten âşıktı. Onu nerede görse eli ayağı titriyor, etrafında pervaneler gibi dönüp duruyordu. Fakat kızın çekinken hali cesaretini kırıyor, ona bir türlü açılamıyordu.

Birgün kıza Adanın tenha bir köşesinde rastgeldi. Kız yere oturmuş, kitap okuyordu. O da yanına çöktü. Bir aralık, büyük bir cesaretle kızın elini tuttu, baygın ve titrek bir sesle:

— Canım, dedi. Sana ne zamandanberi birşey soracağım.

Genç kız elini çekti;

— Aman, dedi. Çabuk sor. Çünkü sualinin cevabı çoktanberi bende hazır!

Bir Yasak

Üstad Tahir Nadi oldukça hasisdir. Üstad Hamami Zade İhsan da oldukça Tahir Nadiyi kızdırmak ister.

Bir kaç gün evvel, bir kahvede karşılıklı oturmuşlardı. Tahir Nadi, nargilesini tokurdatıyor, Hamamı Zade İhsan da bir taraftan çay içiyor, bir taraftan da gazete okuyordu.

Birden başını kaldırdı:

— Tahir Nadi, dedi. Yaman adamsın be, bak iç işleri bakanı bile seni memnun etmek için kararlar almağa başladı.

Tahir Nadi nargilesini tokurdattı, mırıldandı:

— Ne olmuş?

— Hoş zaten isteselerde vermezsinya, iane toplamağı yasak etmiş!

Yalancı

Nizamettin Nazifin saçları ağarmağa başladı. Fakat ihtiyarlamağa tahammülü olmıyan Nizam, hemen bir eczahaneye koştu, en koyusundan bir siyah saç boyası aldı. Yokuşu çıkarken Nurettin Artama rasladı:

— Hayır ola Nizam, saçlarını mı boyayacaksın?

Nizam gürledi:

— Cancağızım, dedi. Yaşımı bilirsin. Fakat gel görki: saçlarım ağarıyor ve bir nevi yalancılık yapıyor. Ceza olarak yüzünü karalayım diye bu boyayı aldım!

Evliya

Evliya Zade Nurettinin mağazasına genç, güzel bir kadın girdi. Evliya Zade bizzat onunla meşgul olmağa, istediklerini kendi elcezile vermeğe başladı. Genç kadın dışarı çıkınca demindenberi kendisini gözucuyle süzen bir arkadaşı:

— Galiba, dedi. Fazla hoşuna gitti. Neredeyse ağzına girecektin.

Evliyazede Nurettin gülümsedi:

— Vallahi, dedi. Soyadım Evliya Zade ama, ben evliya değilim!

Arkadaşlık

Bir arkadaşları ölmüşdü. Vedat Nedim Tör:

— Cigaradan öldü, diyordu. Kalbini o mahvetti. Onun bu halini görünce doğrusu ben de korktum. Bu günden itibaren cigarayı terk ediyorum.

Cebinden paketini, kibrit kutusunu çıkardı. Pencereden dışarıya attı.

Demindenberi onun bu sözlerini büyük bir sabırla dinleyen ve hiç sesini çıkarmıyan Burhan Belge, iskemlesine bir az daha yaslandı, dudaklarına bir cigara iliştirdi ve kibriti yakarken:

— Bari, dedi. Merhumun ruhunu şad etmek için ben bir tane yakayım.

Yavuz hırsız

Nikolaki'nin Avramdan seneledenberi on lira alacağı vardı. Avram onu nerede görse kaçardı. Nikolaki'nin buna canı sıkılıyordu, çünkü Avramı ne de olsa severdi.

Birgün dostunu yakaladı:

— Avram, dedi. Gel şu işe bir son verelim. Farzedelim ki bana olan borcunu ödedin. Senedi yırtıp birbirimizin elini sıkalım.

Avram düşündü. Sonra:

— Fena bir fikir değil, dedi.

Senedi yırttılar, birbirlerinin elini sıktılar. Fakat Avram bir türlü ayrılmayordu.

Nihayet Nikolaki sordu:

— Bir söyliyeceğin mi var? Neden gitmiyorsun?

Avram yılışık yılışık gülümsedi:

— Amma adamsın be, Niko! Sen de hiç nezaket yokmudur? Hesap görülüp artık borçlu, alacaklı kalmayınca insan bir sigara olsun vermez mi?

Sayın Okuyucularımıza:

Gazetemizle yapılacak muhaberat ve siparişler için: İstanbul 255 numaralı posta kutusuna yazınız.

İmtiyaz Sahibi
ve Neşriyat Müdürü: M. N. ÜYKEN

Basıldığı yer:
PULHAN MATBAASI — İstanbul

Muhterem Okuyucularımız:

Sizin keskin zekânıza, ince zevkinize ve kültürünüze hitap etmekle şeref duyan mecmuamız, önümüzdeki hafta ilk fevkalâde sayısını çıkartıyor.

Yirmi sahifelik bu sayımızda yerli mizahımızın zarif nüktelerini bir buket halinde takdim edebilmek için, memleketimizin en yüksek mizah muharrirlerinin hemen hepsinin yazılarını, en tanınmış ve sevilmiş ressamlarının çizgilerini vereceğiz.

(Mizah) çıktığı gündenberi gördüğü üstün teveccühlere layık olmak düşüncesi ve yüksek kalitesini düşürmemek endişesiyle çalışmakta ve Türk mizahının bir kıymeti olmak şerefini kaybetmemeğe uğraşmaktadır.

Bu nefis sayı için 25 kuruşunuzu alacağız, fakat sizi her bakımdan tatmine çalışacağız!

TOMBUL TEYZE

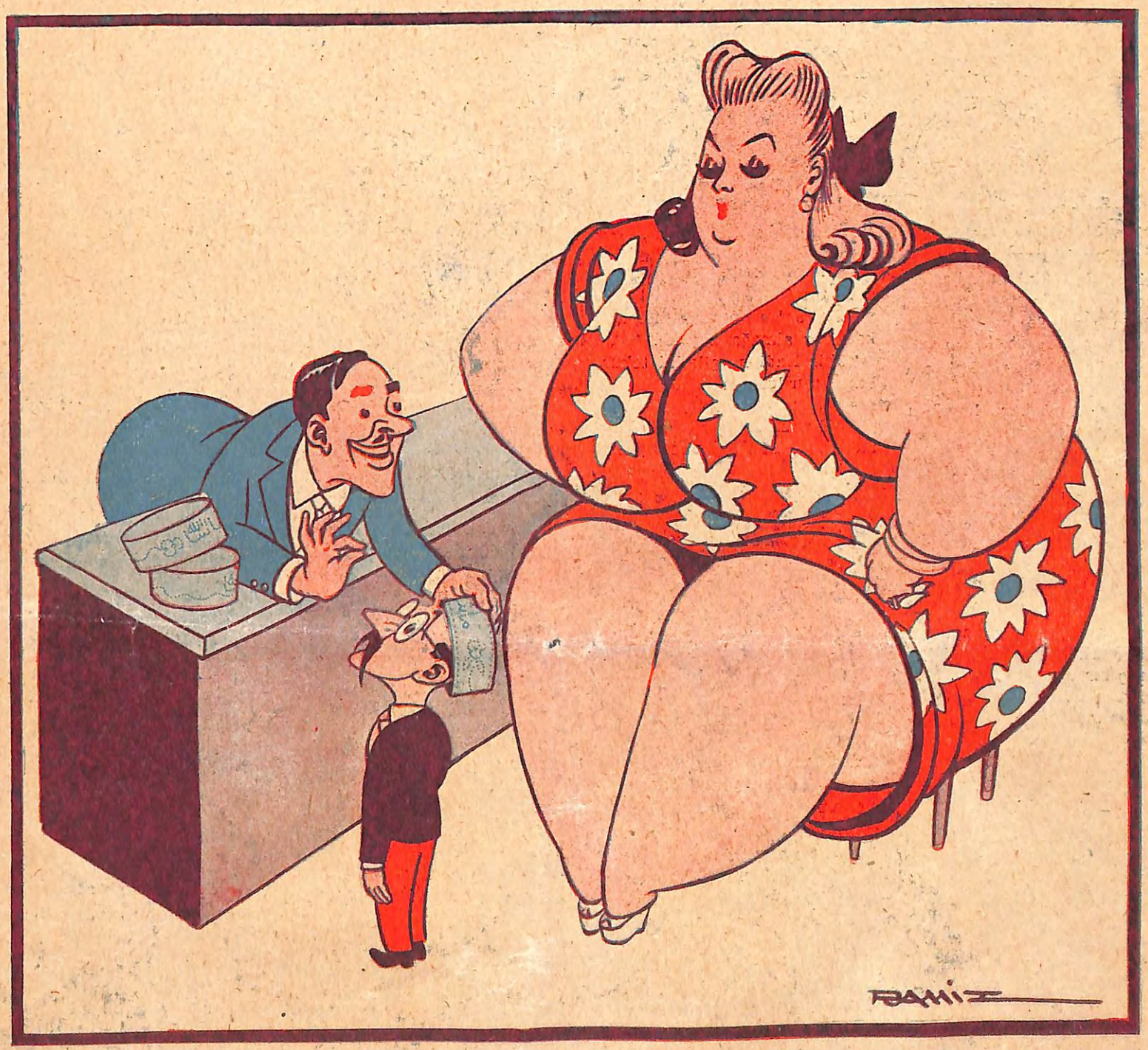

Satıcı — Kırk bir kere mâşallah, takke çocuğun başına hokka gibi uydu. Sünnet olduğu gün böyle bir fotografını çektiriniz...

Tombul Teyze — Ayol, sünnet olacak o değil. onun çocuğu!

T. T POSTASI

Büyük Hitan Cemiyeti Davetnamesi

Sayın ve sevgili okuyucularımız.

Önümüzdeki Şeker ve Zafer Bayramına tesadüf eden cuma günü oğlumuz Yumuğun Hitan Cemiyeti icra edileceğinden bu mesut günümüzde sizleri de aramızda görmek bizim için bir zevk olacaktır — münasip hediyelerinizle birlikte — bu kere müceddeden inşa ettiğimiz Mizah köşkümüzü teşrif etmenizi rica ederiz.

Suvare elbisesi mecburi değildir. Mayo ile gelinemez.

Tombul Teyze — Sıska Dayı